

FOAIE SĂPTĂMÂNALA PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 30-65

ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100
PE 6 LUNI „ 50
PE 3 LUNI „ 30
In streinătate dublu - In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL
CLUJ, SUB NR. 85.

Pe marginea vremii

S. O. S. Un strigăt de disperare din China înfometată și nenorocită

Un misionar din China, (P. A. Joliet) a trimis o scrisoare directorului unei gazete din București, prin care cere ajutorare pentru salvarea celor ce se prăpădesc de foame, boli și mizerie, în depărtata Chină, unde o seamă de misionari își sacrifică viața pentru propovăduirea Evangheliei Domnului Isus și mântuirea atâtor suflete întunecate și părăsite.

Războiul și marile revărsări de ape au distrus totul în calea lor, umplând paharul mizeriilor până la vârf.

Și ei, sârmanii cari nu au credința care să-i sprijinească în nevoile lor, se prăbușesc fără nădejde.

Intr'un sat șase membrii ai unei familii, ne mai având ce mânca, s'au legat laolaltă de frângerii împreună cu câinele lor și s'au aruncat în apă.

Intr'un alt sat, un om care trăia singur cu fiul său, nu mai avea decât puțin porumb. Bandații vin și îi cer și pe acesta! „Cum voi hrăni pe fiul meu? „Puțin ne pasă”. Și luându-i bucatele pleacă. Văzând aceasta, tipând nebun de mânie, apucă pe copilul său în brațe și-l aruncă în apă.

În multe sate proviziile sunt adunate la un loc și bogății părăsesc țara. Bănde de 80-100 persoane cutreeră regiunile neînundate și iau ce gătesc. Vânzarea copiilor începe. Chiar pentru băeți se cere numai 3 piaștri (bani chinezi) în loc de a se îneca, alții preferă să se spânzure. Vecinii aruncă apoi cadavrele în apă.

Am văzut tragicul sfârșit al unei familii înfometate. O mamă merge înainte alăptând un copil slab ca un schelet. Fiul cel mai mare, de 10 ani, duce pe un băț două părți dintr'un câine, jupuit de piele: hrană pentru două zile. Surioara sa de 7 ani ține bățul de celalalt capăt.

Îi urmează un copil îmbrăcat în sdrențe, care roade plângând la un os cu carne crudă. Am avut la mine aparatul fotografic, dar am fost prea emoționat, pentru a prinde această scenă.

Districtul Pehow este unul din cele mai încercate; nouăzeci

Un misionar european cu un tânăr hăștinag din țările calde

din teritoriu sunt sub apă. Cam 180 de sate sunt lipsite de recoltă. În mijlocul desnădejzii, noii creștini, cari cunosc pe Tatăl lor din ceruri, își petrec ziua în rugăciune, cerând ca Dumnezeu să miște inima fraților lor de pe pământ și să-i îndemne de a le da cel puțin fărâmurile pâinii lor zilnice.

Franța care întreține aici misiuni (ca și Anglia și Germania) nu mai pot ajuta. Toți banii lor sunt folosiți astăzi pentru fabricarea de arme și muniții, în scopul uciderii de frați.

Mare judecată apasă asupra creștinătății de azi care a lepădat mărturia Evangheliei Domnului, pentru a învăța arta uciderii de oameni.

Mâini slăbite cari sfâșietor cer ajutorare, mângâiere și lumină, stau întinse către Europa cea creștină, dar glasul tunurilor împiedecă de a se auzi strigătul nenorociților din depărtare iar fumul prafului de pușcă, acoperă privirile ochilor astupați de masca de gaze, de a vedea rănile cari cer alinare și îngrijire.

Mulți vor peri acolo fără nădejde și fără lumina mântuirii Domnului Hristos, dar sângele lor, din mâna noastră se va cere creștini egoiști fățarnici și nemihoși! În China foamete și război, în Europa război, criză și îngrijorări și peste tot, moartea își plimbă amenințătoare coasa sa.

Ce va urma! Nu e greu de prevăzut. Când clădirea e subminată cu dinamită și praf de pușcă, rezultatul e prăbușirea clădirii.

Strigătul cerului e clar și lămurit pentru tot cel ce vrea să audă: Păcățiți-vă și vă întoarceți la Dumnezeu. Și aceasta cu atât

mai mult cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn.. (Rom. 13,11). Ajunge în adevăr că în trecut ați făcut voia păgânilor și ați trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite. Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii (I Petru 4,3,7).

Suflete dragă trezește-te!

I. M.

„Dar voi n'ați învățat

asa pe Hristos!”

(Efeseni 4,20)

Cei cu adevărat credincioși, cei convertiți, dela lume la Hristos, nu mai pot fi duși încoaace și încolo de orice vânt de învățătură prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire (Efeseni 4,14)

Ei au casa zidită pe stâncă și furtuna și valurile nu o pot clătina.

Ei nu mai pot fi înduplecați de „teoriile” și „ideologiile” cari bântue astăzi omenirea. Ei știu că nimeni nu poate pune o altă temelie afară de aceea care este pusă: Hristos.

Pe aceștia nu-i mai poate birui nici cea mai vicleană dintre ispite: ispita religioasă, ispita apelurilor și „chemărilor” așa zise „frățești” ale unora cari au doar o formă de evlavie dar îi tăgăduesc puterea (II Timotei 3,5).

Cel ce scrie aceste rânduri era să cad de multe ori în lațul acestei ispite, dar totdeauna mi-a fost dat să constat că dragostea frățească și bucuriile la cari suntem chemați cu atâta stăruință erau atât de falce, atât de departe de tot ce se făgăduiește în apelurile și lămuririle cuvinte pompoase, încât îmi părea că aud mereu ca o muștrare cuvintele Apostolului Pavel: Dar voi n'ați învățat așa pe Hristos (Efeseni 4,20)

Și Domnul m'a ferit de căderea în această ispită.

Eftimiu Florea

Fericiți cei milostivi căci aceia se vor milui (Matei 5,7)

Milostenia și credința, două lucruri de mare preț — Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă (Luca 16,19)

„Era un om bogat”

Așa își începe Mântuitorul pilda evangheliei de azi. Mulți necredincioși au zis că pilda acestei evanghelii e numai o pildă, că nu s'a putut întâmpla adică, într'adevăr, ceia ce spune într'ansa Mântuitorul.

Noi însă cari prin credință căutăm să-i fim plăcuți Lui Dumnezeu (Evrei 11,6) credem și știm că mărturisirea Lui este adevărată (Ioan 21,24). Domnul care cunoaște tot ce este în cer și sub cer, ne-a d-svăluit în pilda aceasta doar o mică icoană din cele ce se petrec după moarte. Că chinurile iadului și fericirea raiului încep imediat după moarte, și că acolo nu mai este nici o puțință de mântuire.

„Și era un om bogat”

Muți cred că numai pentru că era bogat și se îmbracă în haine scumpe s'a dus acest bogat în iad. Iar Lazăr numai pentru că era sărac s'a dus în raiu. Greșesc cei ce cred așa! — Nu pentru că era bogat nu s'a mântuit bogatul — ci pentru că n'a avut milă de aproapele său, pentru că n'a avut credință și dragoste de Dumnezeu. Și judecata este fără milă pentru cel ce n'a avut milă (Iacov 2,13). Din cauza acestei nemilostiviri cu greu vor intra „bogații în împărăția cerurilor” (Matei 19,23) ca și cel din pilda aceasta, care nu se îndură să-i dea săracului plin de bube, nici fărâmurile ce cădeau dela masa lui.

„La ușa lui”...

La ușa bogatului nemilostiv, care își petrecea viața în petreceri și bucurie, — sta flămând și bolnav — săracul Lazăr.

Cât nu va fi suferit bietul Lazăr acolo, când vedea și auzea cântecele și sberătele bogatului sătul de bunătați și îmbătat de vin?

Câtă credință și răbdare trebuie să fi avut el în Domnul că a putut duce această suferință cu bine până la sfârșit!

Căci, am spus, nu toți săracii și neputincioșii vor fi mântuiți numai pentru că sunt săraci și neputincioși. Eu am văzut odată un orb pe care îl întâlneau adesea în zi de târg în orașelul în care umblu, — l-am văzut într'o seară când mergea spre casă, așa de beat și injura așa de fioros pe bunul Dumnezeu, încât m'am îngrozit. Și mulți mi-au spus că face așa: bea, ce capătă din mila oamenilor — și apoi injură pe Bunul Dumnezeu, de te înfioră.

Astfel de săraci, cu toată sărăcia și cu toată suferința lor, în fundul iadului vor merge!

Căci dacă Domnul ți-a dat jugul suferinței, pentru ca să te mântuești, apoi trebuie să l porți cu răbdare, cu credincioșie, fără cârtiri și fără să te faci păgân și diavol.

Iată cea mai mare Minune! Cui nu i ajunga aceasta, nu-i mai fo'osește nici o altă minune

„Fiule, adă-ți aminte!...”

Se va fi mântuit și bogatul după ce a ajuns în iad: Doamne dar eu de ce am ajuns aici că n'am omorât pe nimeni, n'am aprins ca a nimănui, n'am făcut rău la nimeni. Se poate chiar ca bogatul să „nu fi făcut rău la nimeni” și totuși iată-l în iad. De ce? fiindcă n'a făcut bine! Iată dar că nu-i de ajuns numai să nu faci rău, ci trebuie să faci binele!... Mântuitorul n'a spus „să nu faci” în felul cum spun cele zece porunci, — ci a spus mereu „faceți!” „Faceți bine, iubiți, răbdați, rugați-vă, fiți milostivi”...

Fiule, adu-ți aminte — i-a spus Avraam! Aduți aminte de când te nașteai iar la ușa ta suferea fratele tău bolnav și flămând. Aduți aminte de când tu cântai, iar la ușa ta plângea fratele tău lipsit; adu-ți aminte de când tu te îmbrăcai în porfiră, iar la ușa ta tremura de frig și suferință fratele tău gol... aduți aminte!...

Și își va fi adus aminte sărmanul bogat — dar zadarnic, căci adu-ți aminte și părerea de rău — nu i-a fost de folos.

Frarele mei, Dumnezeu ți-a dat avere,

aduți aminte că poate și la ușa ta așteaptă un sărac, bolnav și gol. Aduți aminte că dacă tu trăiești în belșug și hu ur, undeva, lângă ușa ta, e mulțimea cea mare a celor flămânzi și goi, care cer și așteaptă, împarte cu foamea lor belșugul tău, ca să-l ai și în cer.

Și „aduți aminte” astăzi, căci mâine s'ar putea să fie prea târziu.

Și nu-ți va folosi la nimic.

...„Nu vor crede”

Așa cum spunea bogatul din evanghelia de azi, i-am mai auzit pe mulți spunând: „dacă ar veni cineva din morți, să ne spună cum îi pe acolo, — am mai crede și noi”...

Dar Mântuitorul a spus: Dacă nu cred pe Moise și pe proroci — nici dacă ar învia cineva din morți, tot nu vor crede.

Desigur, au fost vinovați necredincioșii de altădată care cereau mereu minuni pentru ca să creadă. Dar cu cât mai vinovați sântem noi cei de astăzi, care nu credem nici după ce a înviat Cineva din morți și ne-a spus. Și Acel Cineva n'a fost un simplu om ca oarecare dintre noi — ci a fost Fiul lui Dumnezeu!

Iar după ce El a înviat și ne-a lăsat cuvântul Lui și Adevărul Lui! Dumnezeu și tot nu-L credem, cum vom putea crede pe un biet om dacă — să zicem! — s'ar și scula din morți?

Nu! — Cei ce nu cred în Minunea cea mare care s'a petrecut pe Golgota, oricâte „minuni” le ar mai fi auzit — tot nu vor crede! Cui nu i-e de ajuns Minunea Jertfei Mântuitorului — nu-i vor fi de ajuns toate „minunile” și „semnele”. Inzadar ne vom trudi să i convingem; cel mult se vor înfrica o clipă de istorisirea aceasta cu iad și suferință și „rătăcirea cea din urmă va fi mai rea ca cea dintâi”.

Să-i întărești credința! Dar poți să-i spui tu mai mult decât Dumnezeu? Și apoi e așa de mic lucru și e așa de șubred ceia ce a făcut Dumnezeu, că se cere să-l întărim noi? Vai, aceasta e și o bașjocurire a puterii Celui Atotputernic!

E o ispită aceasta fraților, o mare ispită. Fericiți de acei cari o cunosc.

Traian Dorz

Calendarul nostru s'a pus sub tipar, și nu peste mult timp va fi gata.

Cei cari doriți să aveți un adevărat calendar Creștin în casă, nu vă grăbiți să cumpărați alte calendare. Și, nu vă va părea rău că ați așteptat puțin!

Slavă Ție

Slavă ție Doamne sfinte
Din al cerului locaș,
Slavă Ție bun Părinte
Ce ne mântuiești de vrășmaș,

Slavă Ție Atotputernic
Ce la toți dai alinare
Și'n acest pământ vremelnic
Ne ești stâncă de scăpare

Numai Tu ne știi necazul
Ce apasă peste noi,
Numai Tu ne ștergi obrazul
Plini de lacrimi și nevoi.

Deci la Tine sfinte Tată
Stâncă noastră din vecie
Alergăm când vântul bate
Cu atâta vrășmășie.

Bob Ioan, Vad

Citit, plătit și răspândit
foaia
„VIEȚA CREȘTINĂ”

Indepărtări pentru suflet

— II —

Indată ce am câștigat biruința
poate veni asupra noastră
mai greu păcat, măcar că
încrederea că suntem
am făcut un lucru rău. Iată
Vameșului și a Fariseului ne
stă înainte.

Ca să scăpăm de acești păcătoși,
să atribuim, după cum este și
drept, numai bunului Dumne-
zeu toate izbânzile noastre. Să
noi îmbrăcând haina mântuirii
re a smereniei să ne urmăm
neturburați drumul înainte. Și
să nu ne lăudăm deosebit.

Apostol, în neputința
Smerenia; iată deci o artă nouă
pe care trebuie să o câștigăm
neapărat. Plânsul și lacrimile

să ne însoțească acum, căci va
veni vremea când vom plânge
dar înzadar.

Să băgăm dar bine de sea-
mă, căci vremea mântuirii pen-
tru noi este acum. Acum și
nu mai târziu. Nici un ceas,
nici o clipă mai târziu, ci a-
cum. Toată grija cea lumească
acum s'o lepădăm. Cum să o
lepădăm? Să ne gândim că lu-
mea va peri, va arde, și cu ea
vom arde și noi de nu ne vom
întoarce la El.

Cu Dumnezeu înainte! Slăvit
să fie Domnul!

C. Tărie

Am găsit ceva...

Am găsit ceva frație
Și vreau ca să-ți spun și ție
Am găsit pe Domnul sfânt
Călăuză pe pământ

Este lucru lămurit
Căci pot să fiu mântuit
Dacă în vieța mea
Calea Domnului oi lua.

Și acum te rog pe tine
Vin frate și tu cu mine
Căci Domnul Isus ști bine
A murit și pentru tine

Sânge roșu-a curs pe cruce
Mântuire ați aduce.
Rămâne acum frațane
S'alegi tu, ori rău, ori bine

T. Gr. Vlăsceanu

Rugăciunea Domnului: Tatăl nostru...

O cunoaștem cu toții, O rostim zilnic. Ne-cazul este că de multe ori înțelesul ei ne scapă. Repetăm deasă a tocit-o ca pe o monedă cu chipul șters de prea multă folosință. Să ne oprim ca în fața unui lucru nou și să săpăm trăsăturile înțelesului ei. Este vorba așadar de rugăciunea „Tatăl nostru” numită rugăciunea Domnului pentru că ne-a spus-o Domnul Isus însuși. El a făcut-o și rostit-o pentru întâia dată. Este cea mai aleasă rugăciune, cea mai plăcută lui Dumnezeu și pentru noi cea mai folositoare. Aceasta atât din cauza *Autorului* — Mântuitorul Hristos — cât și pentru cuprinsul ei în care se află în cea mai bună rânduială toate lipsurile și scopurile vieții noastre. Se alcătuește dintr-o agrăire și șapte cereri deosebite.

De data aceasta ne oprim numai asupra primei părți a agrării formată din aceste două cuvinte: „Tatăl nostru”. În legea veche se zicea: Domn, Prea înalt, Atotputernic când se vorbea cu Dumnezeu sau despre El. Nici o dată n'a fost numit Stăpânul lumii cu vorba dulce de: *tată*, într'adevăr ce cuvânt mângâietor, dulce și plin de nădejde. Veste fermecătoare de suflete.

Dumnezeu ne este Tată, din cauză că El 1 ne a zidit, 2, ne chivernisește 3, ne-a răscum-părat.

1. *Dumnezeu ne-a zidit* altfel decât cum a zidit plantele, animalele, soarele și stelele. Suntem făcuți după chipul și asemănarea Creatorului căci sufletul nostru este nemuritor ca și El. Așa încât *Moise* nu se sfiște să scrie că omul a fost născut: „Ai uitat pe Dumnezeu care te-a născut” (Deut 32,18) Sf. ap. Pavel spune mai mult: „Fiind dară de neam din Dumnezeu (din rasa lui Dumnezeu)” (Fapte 17,28-29). În urmă Evangelistul Luca ajungând la Adam după ce a înșirat pe strămoșii lui Isus după trup, nu schimbă graiul ci zice: „Adam, fiul lui Dumnezeu” (Luca 3,38).

Ca și Ziditor Dumnezeu așadar este într'adevăr Tatăl nostru.

2. El chivernisește lucrul mâinilor Sale. Ne hrănește și veghează statornic asupra noastră. Fiecare om are un inger păzitor, ca și copiii boierilor însoțiți de guvernantă sau de pedagog.

Poporul ales, în descurajările lui păcătoase strigă în mijlocul pustiei: „Este oare Domnul în mijlocul nostru, sau nu este?” (Ezire 17,7) — Mai târziu în timpul lui Ezechiel tot așa: „Nu ne vede Domnul; părăsit-a Domnul țara aceasta!”

(Ezec. 8,12) Iar la profetul Isaia găsim: „Sionul zicea: M'a părăsit Domnul și m'a uitat Domnul” (Is 49,14). Indurerat de atâta neîncredere, Domnul răspunde: „Poate o femeie să uite de copilul pe care-l alăptează și să nu aibă milă de rodul pântecele ei? Dar chiar dacă l'ar uita totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip. Iată te-am săpat pe mâinile Mele și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei” (Is. 49, 15-16)

O dovadă că Dumnezeu în nici un timp în nici o împrejurare nu poate uita de oameni, o găsim în următorul fapt: Mâniat de neascultarea urâtă a lui Adam și a Evei, Dumnezeu pedepsește păcatul cu asprime. Totuși nu-i părăsește. Căci pe lângă că le promite un răscum-părător, fără întârziere le întinde o mână de ajutor: „Dumnezeu a făcut lui Adam și nevastei lui *haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele*” (Facere 3, 21), Cel ce îmbracă crinii câmpului și dă lână oilor, acoperă cu îmbrăcăminte pe strămoșii noștri.

3. *Dar mai ales și mai presus de toate răscum-părarea ne-a făcut fii ai lui Dumnezeu.* Prin luarea de trup omenească, Fiul Unul născut a devenit Fratele nostru iar Părintele Său a devenit Tatăl nostru.

Celor ce l'au privit, adică au crezut în Numele Lui, le-a dat lor puterea să fie fii ai lui Dumnezeu, cari, dela Dumnezeu s'au născut” (Ioan 1,12-13).

— „Voi nu ați primit duhul robiei ca să mai aveți frică; ci ați primit Spiritul primirii de fii (al adopțiunii de fiu ai lui Dumnezeu) în care strigăm: „Aba, Tatăl!” (Rom. 8,15-17).

— „Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat nouă Tatăl, ca fii ai lui Dumnezeu să ne numim; și suntem... iubiților, acum fiii lui Dumnezeu suntem...” (I Ioan 3,1-2).

Așadar Dumnezeu ne este Tată și se poartă față de noi cu iubire. Acum e rândul să vedem datorințele ce le avem față de tatăl nostru ceresc.

Părinților noștri pământești le datorăm iubire, respect și ascultare. Cu atât mai vădit datorăm aceste lucruri Tatălui ceresc.

Dar oare oamenii din lumea de acum, ne imbie ei priveliștea unor fii iubitori a lui Dumnezeu? Se sbat oare să plinească plăcerea și bucuria tatălui ceresc? Durere, cei mai mulți se frământă să și îndestuleze poftele și planurile lor, și aproape deloc poruncile și rânduielele

Celui ce atât de mult îi iubeste.

Când sunt dojeniți cu boale, sărăcii, ori dușmăni, cei mai mulți creștini se tulbură până în adâncul sufletului, se plâng la frunză și la iarbă și neglijează și mai mult cinstea cuvenită lui Dumnezeu. Nu țin seamă de cuvântul Domnului: „Eu mustru și pedepsesc pe toți acela pe cari îi iubesc. Fii plini de râvnă dar și pocăiește-te!” (Apoc, 3,19),

În loc de a ne lăsa cuprinși de neîncredere și desnădejde să scoatem câștig din încercările dureroase la cari ne supune purtarea de grijă a Domnului.

— „De veți suferi certarea, Dumnezeu vă va socoti ca pe niște fii: căci care este fiul pe care să nu-l certe tatăl? Iar de sunteți fără dojană de care au parte toți, iată dar că sunteți copii nelegiuți, nu fii” (Evrei 12,7-8).

Pentru ce zic eu: Tatăl nostru chiar și atunci când cer ceva pentru mine în deosebi, în loc să zic: Tatăl meu?

După ce Dumnezeu ne-a adoptat (luat) de fii, noi toți suntem frați și trebuie să ne iubim ca frați din una și aceeași familie. „Voi toți frați sunteți — ne zice Isus Hristos —, unu este Părintele vostru, carele este în ceruri (Mat. 23,8-9).

Ce lecție bogată de iubire și frățietate ne dă acest singur cuvânt. În fața lui Dumnezeu toți suntem egali. Mult înainte de orice revoluție acest cuvânt a strigat societății omenești deviza: egalitate și frățietate. În mod blând și pașnic acest adevăr a schimbat condițiunile omenirii a promovat caritatea.

Rostind acest cuvânt să ne gândim că noi toți avem unul și același Dumnezeu, unul și același Tată; că nu este pentru cei avuți și puternici un alt Dumnezeu decât pentru cei mici, pentru cei proști, umiliți, săraci și goi.

Că noi suntem mădularele trupului (mistic) a lui Isus Hristos făcuți din carnea Lui și din oasele Lui (Efes. 5,30);

că „Nu este Iidov, nici Grec; nu este rob, nici slobod; nu este parte bărbătească, nici femeiască; căci voi toți una sunteți în Hristos Isus (Gal 3,28)

Mai degrabă ne va asculta Dumnezeu rugăciunea când ne vom gândi și vom dori binele altora, decât dacă cu binele ce-l dorim și pentru noi când ne rugăm lui Dumnezeu

Păr. T. HERINEANU

Prima enciclică a Papei Pius XII

Prima enciclică a Papei Pius XII-lea, a apărut la 29 Oct. 1939 în ziua emiterii enciclicei, Papa au hirotonit 12 Episcopi, printre care doi episcopi de origine colonială. Enciclica se începe cu cuvintele profetului Isaia, care a spus: „Și a rupt Dumnezeu ciomagul celor puternici”. Luând atitudine împotriva lipsei de religiozitate din omenire.

Te chem Isuse

Te chem să vii
În nopți târzii
Când grele stări
De tulburări
Isbesc diu greu
Sufletul meu.

Mă vezi că plâng
Sărac mă sting
Doar mila Ta
Va mai putea
Scăpa din greu
Sufletul meu!

Tu Doamne bun
Ascultă acum
Chemarea mea
În noaptea grea...
Trimite mi dar
Cerescul har
Când strig să vii
În nopți târzii

ILIE POPOVICI

Dumnezeul lor este pântecele (Filipeni 3,19).

Apostolul Pavel ne spune că toți acei ce caută tihna și odihna lumii acesteia, care iubesc *îndulcirile trupului*, a desfătărilor de tot felul și a *binului trai* în viața aceasta, au de Dumnezeu pântecele, și sunt vrăjmașii Crucii lui Hristos.

Lăcomia și îmbuibarea cu mâncări și beuturi este o *închinare la idoli*, că și pe Adam lăcomia pântecele l-a scos afară din rai; potopul din vremea lui Noe l-a trimis Dumnezeu pentru pedepsirea oamenilor, tot din cauza îmbuibării și desfătărilor trupesti, asemenea și orașele Sodoma și Gomora au fost arse cu foc și pucioasă tot din aceeași pricină, cum scrie Ezechiel prorocul la cap. 16,49.

Deoarece știm că *Împărăția lui Dumnezeu nu este mănăcarie și beutură* (Rom. 14,17), să nu fim printre cei ce beau vin și se îmbuibază cu carne (Pilde 23,20). Este bine să nu mănânci carne și să nu bei vin (Rom. 14,21), zice sf. Pavel: adică să te păzești de îmbuibare. Nici lăcomii, nici bețivii, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moștenii, zice sfânta Scriptură, fiindcă nu mănăcarea sau beutura ne face pe noi plăcuți înaintea lui Dumnezeu (I Cor. 8,8).

Din nesățiuțea mâncărilor se nasc în om multe rele și felurite poftes, că se aseamănă omul lăcom după mâncări cu un pământ gras unde mișună multe jivine și gângani. Trupul are nevoie de hrană, iar nu de desfătare; căci toate cele peste măsură sunt ale dracilor, spun Sf. Părinți.

Felurimea mâncărilor și băuturilor îl strică pe om — chiar și pe cel credincios, robindu-l până la idolatrie. Sănătatea trupestă tot mai bine se menține într'un corp înfrânat. De asta sf. Părinți au iubit foarte mult înfrânarea și simplitatea în hrană și au ajuns pe culmi înalte de sfințenie. DAVID B. IOAN

Cântare de laudă

Doamne laudă îți dăm,
Și spre tronul-ți ne plecăm,
Numele Tău sfânt mărind,
Bunătatea Ta slăvind;

Ne'nchinăm de pe pământ
Ție de trei ori Preasfânt!
Buse de răi temut
Grijă de noi ai avut

Din tronul-Ți Te-ai coborât,
Și pe noi ne ai mântuit;
Căci păcatul ne-a spălat,
Sângele Ți nevinovat.

Și-acum nu ne părăsi,
În ispită când vom fi;
Ci drumul ce-ai arătat,
Arată ni-l ne'ncetat;

Ca în veci să Te slăvim,
În veci să te preamărim!
Ne'nchinăm de pe pământ,
Ție de trei ori, Preasfânt!
Trimisă de MOȘ ILIE

Calendarul nostru va fi o binecuvântare pentru orice casă în care va intra.

Porunca vremii: Destindere generală

Îndată dela primul pas al noii guvernări, d. C. Argetoianu președintele consiliului de miniștri, în apelul adresat țării, a precizat că dorește și va lucra cu intensitate pentru o destindere generală precizându-ne pe care a subliniat-o din nou în cuvântarea ținută cu prilejul întrunirii tuturor secretarilor Frontului Renașterii Naționale.

Pentru realizarea acestui țel, pentru înfăptuirea acestei năzuinți, d-sa a declarat: „*Urmărim trezirea tuturor conștiințelor, mobilizarea tuturor voințelor*”.

În adevăr în vremile înăsprite de astăzi, în atmosfera tulburată de praful de pulbere în

D. Primmistrul C. Argetoianu care trăim, gândul președintelui ne apare ca o lozincă, ca o deviză, care trebuie înțeleasă și mai ales urmată.

Cum merge războiul

Timpul rău împedecă desfășurarea luptelor

În ultimele zile se vorbea de o mare ofensivă germană ce avea să se desfășoare pe frontul de vest.

Intr'adevăr nemții grămădiseră foarte multe trupe și material în dosul liniilor de luptă și statul major german lucra cu multă stăruință pentru punerea la punct a înaintării.

Timpul rău care s'a lăsat în ultima săptămână, a împiedecat orice

lupte mai serioase cari s'ar fi putut da. — Apele râurilor au eșit pe mari întinderi împiedecând cu totul mișcările de trupe. Apoi, din cauza ceții, avioanele nu pot face sboruri de recunoaștere.

În schimb artileria își întărește pe zi ce trece tragerile, pe ambele fronturi. Mai ales cea germană și-a întărit foarte mult activitatea.

Atac contra Angliei

Marea îngrămădire de trupe germane la marea Nordului e pusă în legătură cu un atac contra Angliei ce s'ar da în aer și pe mare.

Din cauza ceții groase în care este învelită însă Anglia, atacul n'a putut avea loc.

Luptăm contra Angliei

O mare propagandă se face pe frontul francez de către difuzoarele germane cari strigă până departe în liniile franceze: Germania nu luptă împotriva Franței ci numai contra Angliei.

E vădită dorința Germaniei, de

a despărți Anglia de Franța, dar în fiecare zi alianța anglo-franceză se întărește și asta înseamnă că lucrurile vor curge tot mai departe pe aceasta albă a frământărilor și luptelor.

Oare până când?

Legea neutralității

a fost votată în St. Unite Va fi ridicată și oprește vânzării armelor și munițiilor

Până de curând St. Unite ale Americii erau cu totul hotărâte pe baza vechii legi a neutralității, să nu ia parte în nici un chip la războiul dinafara Americii și să nu vândă niciun fel de arme popoarelor în luptă.

În ultimele zile s'a votat însă noua lege a neutralității, după care

va veni și ridicarea embargoului (așa a fost numită oprirea vânzării de armament). Franța și Anglia are gata o comandă de 7500 de avioane și 1000 de vase de vânătoare împotriva submarinelor și altele vor urma. Nu's semne de pace!

Soțul înaintează divorț

Iar soția de mânie aprinde casa

Lucrul acesta s'a petrecut săptămâna trecută în com. Dolu j. Cluj. Pe când locuitorul Ilia Ioan angaja avocat pe la Cluj ca să se despartă de soție, cu care nu se mai înțelegea, aceasta ca să se răzbune a dat foc casei, care a ars până la temelii.

Curg păcatele și relele, fiindcă nu-l cunosc oamenii pe Domnul și Mântuitorul lor. Dacă soții dela Dolu ar fi fost adevărați creștini și copii ai Domnului, casa lor ar fi fost un raiu binecuvântat și nu un iad în care nu s'a mai putut trăi. Dar casa ta cetitorula?

De toate și de pretutindeni

Frontul Național Studențesc

Odată cu deschiderea universităților, studențimea din întreaga țară s'a constituit în organizația națională „Frontul Național Studențesc” în care va activa, muncind pentru Rege, Țară și Neam.

— **PARTIDUL COMUNIST FRANGEZ** a fost dizolvat. Vreo 35 deputați au fost arestați, fiindcă au încercat să reorganizeze din nou partidul

Mobilizarea câinilor

Telegramele din străinătate anunță că Germania a dispus mobilizarea câinilor pentru serviciul de „curieri” pe front.

În anumite centre, noii „mobilizați” vor face instrucție și pregătire pentru grelele misiuni ce vor avea de împlinit.

— **UN STAT NOU: SLOVACIA** înființat cu învoirea Germaniei, și-a ales ca întâiu ei președinte pe șeful guvernului d-r Josef Tisso, care a fost sărbătorit în ziua de 26 Oct. de întreg poporul Slovac.

— **5000 TINERI** între 15-18 ani sunt imbarcați pe vasele de război engleze; din aceștia au fost răniți sau uciși până acum 137 inși.

— **ADUNAREA SOC. NAȚIUNILOR** va avea loc în ziua de 4 Dec. la Geneva. De astădată, Liga se va ocupa numai cu chestiuni administrative: votarea bugetului pe a. 1940 și alte chestiuni economice și sociale. Sărmana Ligă ce-a ajuns!

— **115 VAPOARE DIFERITE** se spune că ar fi scufundat submarinele și avioanele germane dela începutul războiului și până acum.

CUM VINE MOHRTEA. La Cluj a încetat din viață pe neașteptate, voiajorul Salomon Schuller din București, în timp ce cumpăra niște pâine dela o firmă din Calea Regele Ferdinand.

LA CHIȘINĂU artistul Leonid Serlacov, în timp ce cânta la Radio „Basarabia”, făcând o mică greșală, emoționându-se, a avut un atac de inimă, murind îndată.

Erau ei oare gata?

Dar tu cetitorule?

— **FASCISMUL A INTRAT** în anul al 18-lea an de activitate. În acești ani, Italia, din nimic, a ajuns un imperiu temut de toate țările. „Azi, fascismul are un singur țel — a spus d. Mussolini din prilejul aniversării noului an fascist — să lucreze și să progreseze nestingherit, pentru popor și prin popor.”

— **ȘI-A IMPUȘCAT FECIORUL** O faptă feroasă s'a petrecut într'una din nopțile trecute la Șiria—Arad. M. Vărgăleu, gospodar, venind dela cârciumă târziu noaptea unde se cinstise bineșor cu prietenii, a trezit pe toți cei de acasă cu gălăgia lui. Ailui au încercat să-l domolească. Mâniindu-se de stăruințele feciorului lui de 20 de ani, Petru, a

luat o armă din cui și a descărcat-o în el.

Tatăl criminal a fost îndată arestat și depus la închisoare. Astfel de isprăvi face alconolul. Feriți-vă oameni buni de el!

— **AU FOST DIZOLVATE** uniunea și barourile avocaților (societățile în care erau organizați avocații) din întreaga țară

— **MERGE BINE NEGOTUL ITALIEI.** În primele șase luni ale anului 1939 Italia a trimis în Bulgaria mărfuri în valoare de 45 mil. lire, față de 35 în anul trecut, în Grecia de 61 mil. față de 57; în Iugoslavia de 137 mil. față de 111; iar în România de 144 mil. față de 60 mil. lire în anul trecut. Asta numai în țările balcanice.

— **TELEGRAME CU FELICITĂRI ȘI TELEGRAME CU TEXT FIX** pentru diferite ocaziuni, au fost introduse de dir. gen. P. T. T. care se bucură de un tarif redus (8, 10, 12 și 15 lei) și se pot expedia dela orice oficiu P. T. T. pentru orice destinație.

Incepe zodia balurilor

Ziarele încep să scrie iarăși despre baluri și serate dansante pe cari zeloșii și zeloasele, creștini și creștine le aranjează în scopul binefacerilor și ajutorărilor de totsoiul.

Ajutorare creștină prin mijloace necreștine. Dar asta e jertfa lui Cain. Ce folos de binele pe care-l faci, supărând pe Dumnezeu și călcând cuvântul Lui?

Dacă vrem să facem bine, să-l facem fără păcat.

— **CĂRȚI POȘTALE CU RĂSPUNS PLĂTIT.** Pentru a veni în ajutorul populației și a ajuta răspunsurile la diverse corespondențe, Direcțiunea Generală P. T. T. a pus în vânzare cărțile poștale cu răspuns plătit. Astfel de cărți poștale cu răspuns plătit al cărei preț este de 7 lei face funcția a 2 cărți poștale simple care costă 8 lei.

Un viscol mare

a bătuit întreaga țară în zilele de Duminecă, Luni și Marți.

Pe multe locuri au fost dărâmate case, copaci ruși, revărsările de ape făcând și ele mari pagube. A început să ningă.

Mobilizarea porumbeilor în Franța

PARIS, 28 — Din cercurile ministerului de război se anunță că a fost trimis spre linia Maginot un nou contingent de porumbei poștali, cari ridică la 100,000 numărul acestor păsări în serviciul armatei. Se precizează că în cursul războiului mondial, au servit în armată 30.000 de porumbei poștali, dintre cari au murit eroic aproape 8,000.